

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520200188
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3520200188.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho, v právnej veci žalobcu A. A., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, trvale bytom B. C. B. D., E. F. X, právne zastúpený: Advokátska kancelária VASIL' & partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Žižkova 4D, IČO: 47 240 482, proti žalovaným 1/ G. C., 2/ C. H., 3/ I. H., 4/ C. C., 5/ J. C., všetci žalovaní ako nezistení vlastníci zastúpení Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom v Bratislave, Búdkova cesta 36, IČO: 17 335 345, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 1. februára 2023 č.k. 5C/6/2020-149, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobcu a žalovaných 1/ - 5/ k nehnuteľnostiam evidovaným Okresným úradom Nové Mesto nad Váhom na I. v. číslo XXXX k.ú. C. K., obec C. K., okres B. C. B. D., parcela reg. „E“, číslo XXXXX, XXXXX, XXXXX tak, že nehnuteľnosti v celosti prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu. Výrokom II. zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému 1/ ako náhradu za spoluvlastnícky podiel 765,33 Eur. Výrokom III. zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému 2/ náhradu za spoluvlastnícky podiel 85,03 Eur. Výrokom IV. zaviazal žalobcu zaplatiť žalovanému 3/ náhradu za spoluvlastnícky podiel 85,03 Eur. Výrokom V. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 4/ náhradu za spoluvlastnícky podiel 255,11 Eur. Výrokom VI. uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 5/ náhradu za spoluvlastnícky podiel 1.020,44 Eur s tým, že výrokom VII. zaviazal žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ - 5/ náhradu stanovenú vo výroku II. – VI. na depozičný účet Slovenského pozemkového fondu. Výrokom VIII. uviedol, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania a výrokom IX. žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva tak, že nehnuteľnosti budú prikázané do jeho výlučného vlastníctva s povinnosťou výplaty finančného vyrovnania. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 136, § 141 ods. 1 obč. zák., § 23 ods. 1 zákona 180/95 Z.z. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žaloba je podaná dôvodne. Pozemok, ktorý je predmetom prejednávaneho sporu je v podielovom spoluvlastníctve žalobcu a žalovaných, ktorí sú ako neznámi vlastníci zastúpení v zmysle

§ 16 ods. 2 zákona č. 180/95 Z.z. Slovenským pozemkovým fondom. Súd nezistil existenciu dôvodov osobitného zreteľa, ktoré by bránili zrušeniu spoluvlastníctva a jeho vyporiadaniu a rozhodol tak, že podielové spoluvlastníctvo strán sporu zrušil. Čo sa týka spôsobu vyporiadania podielového spoluvlastníctva, reálna deľba vzhľadom na umiestnenie, prístup, výmeru, charakter a veľkosť pozemkov tu nie je možná s odkazom na zákaz drobenia pozemkov v ustanovení § 23 ods. 1 zákona 180/95 Z.z. Preto rozhodol tak, že prikázal pozemok do výlučného vlastníctva žalobcu, pričom s týmto spôsobom vysporiadania Slovenský pozemkový fond súhlasil. Keďže prikázanie veci je spojené s povinnosťou poskytnutia primeranej náhrady, súd skúmal aká je primeraná náhrada za nehnuteľnosť. Vychádzal pritom z ceny obvyklej v danom mieste v dobe rozhodovania s tým, že podľa stanoviska Najvyššieho súdu SR Cpj/30/97 primeranú náhradu treba chápať ako hodnotový ekvivalent vyjadriteľný v peniazoch umožňujúci podľa miestnych podmienok obstaranie podobnej veci aká bola predstavovaná podielom spoluvlastníka, ktorý bol prisúdený ostatným spoluvlastníkom. Súd v súlade s týmto právnym názorom pri určení výšky primeranej náhrady nevychádzal zo znaleckého posudku L. E. M., z ktorého vyplýva cena nehnuteľnosti 0,22 Eur za 1 m², ale z ceny, za ktorú svoj spoluvlastnícky podiel nadobudol samotný žalobca. Takto určená cena podľa názoru súdu najobjektívnejšie preukazuje skutočnosť za akú cenu sa v danom mieste a čase nadobúdajú porovnateľné nehnuteľnosti a to napriek časovému odstupu do uzavretia predmetnej kúpnej zmluvy z apríla roku 2016. Vzhľadom na zásadu kontradiktórnosti konania a skutočnosť, že na preukázanie všeobecnej ceny nehnuteľnosti žiadna zo strán sporu nenavrhol iné novšie dôkazy ako tie, ktoré súd vyhodnotil vyššie. Preto súd uložil žalobcovi povinnosť vyplatiť žalovaným 1/ - 5/ celkovú sumu 2.210,96 Eur ako primeranú náhradu za spoluvlastnícky podiel na účet zástupcu žalovaných, pričom následne vyčíslil náhradu jednotlivým žalovaným za ich spoluvlastnícke podiely podľa výšky podielu vlastníctva na danej nehnuteľnosti. Náhrada žalovanej 1/ tak predstavuje sumu 765,33 Eur (0,5 Eur za m² x 4.592 m² x 1/3 spoluvlastnícky podiel), žalovanému 2/ sumu 85,03 Eur (2.296 Eur x 1/27), žalovanej 3/ sumu 85,03 Eur (2.296 Eur x 1/27), žalovanej 4/ sumu 255,11 Eur (2.296 Eur x 1/9), žalovanému 5/ sumu 1.020,44 Eur (2.296 Eur x 4/9). Lehotu na plnenie stanovil súd na 3 dni podľa § 232 ods. 3 CSP.

3. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1, 3 CSP. V predmetnom konaní súd návrhu otázky zrušenia podielového spoluvlastníctva a spôsobe vyporiadania vyhovel, teda žalobcovi ako strane úspešnej v spore by vzniklo právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na povahu predmetu sporu, povahu účastníkov konania súd rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd videl v tom, že žalovaní sú neznámymi vlastníkmi, ktorých v zmysle zákona zastupuje Slovenský pozemkový fond. Tento sám v konaní nie je pasívne legítimovaným stranou sporu, a preto v prípade prehry v spore nemôže byť zaviazaný náhradou trov konania. Z rovnakého právneho dôvodu súd nepriznal žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania hoci bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, ktorý napadol výroky II. – VIII. rozsudku súdu prvej inštancie, kedy namietal rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúcej sa výšky primeranej náhrady v prospech Slovenského pozemkového fondu. Namietal, že výšku primeranej náhrady preukázal odborne relevantným spôsobom a to znaleckým posudkom. Pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva je potrebné vychádzať zo všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti, pričom táto je výsledná, objektivizovaná hodnota majetku, ktorá je znaleckým odhadom najpravdepodobnejšej ceny hodnoteného majetku. Vyslovil názor, že žalobca v dostatočnom časovom predstihu predložil súdu relevantný dôkazný prostriedok a to znalecký posudok, pričom konajúci súd mal pri rozhodovaní sa riadiť práve závermi o hodnote nehnuteľnosti, ktorú znalec určil exaktným spôsobom. Na popretie a spochybnenie záverov znaleckého posudku nie je postačujúce len jednoduché popretie týchto skutočností ale rovnako na základe doloženia odborných dôkazov. Ak účastník chcel spochybniť závery znalca, bolo jeho povinnosťou predložiť k týmto tvrdeniam také procesne relevantné dôkazné prostriedky, ktoré by odborné závery znalca spochybnili. Súd preto nesprávne stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľnosti a zaviazal žalobcu na úhradu podstatne vyššej náhrady ako mal uhradiť žalovaným. Kúpna cena bola určená na základe vzájomnej dohody medzi predávajúcim a kupujúcim a nemôže byť objektívnym podkladom pre stanovenie primeranej sumy náhrady. Určenie výšky primeranej náhrady je výlučne odbornou záležitosťou, kde sumu náhrady určil znalec v predloženej znaleckom posudku. Súd žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil prečo nechal do úvahy pri rozhodovaní vo veci samej dôkaz, ktorý bol spôsobilý výrazným spôsobom ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej. Jediným objektívnym a právne relevantným dôkazom preto je znalecký posudok

predložený znalcom. Poukázal na skutkovo a právne obdobný spor, kde rovnako totožný súd pri zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva nevezal na zreteľ žalobcom predložený znalecký posudok s tým, že odvolací súd rozhodol tak, že stanovil úhradu sumy primeranej náhrady podľa znaleckého posudku predloženého žalobcom (vec KS Trenčín vedená pod sp. zn. 17Co/83/2020). Žiadal preto aby odvolací súd pri rozhodovaní nazeral aj na rozhodovaciu prax skutkov a právne obdobných prípadoch. V opačnom prípade práve vzniká prekvapivé a arbitrárne rozhodnutie. Žalobca kúpnu zmluvou nadobudol spoluvlastnícky podiel za sumu 0,5 Eur za 1 m² len pri parc. č. XXXXX. Preto ani na základe tohto nemôže byť objektívnou a relevantnou práve táto suma. Preto vzhľadom na vyššie uvedené žalobca považuje za primeranú a objektívnu jedine sumu stanovenú podľa znaleckého posudku L. M., kde boli dané nehnuteľnosti prevádzané za nižšiu sumu podľa kúpnej zmluvy žalobcu s tým, že spriemerovaním kúpnej ceny za parcelu č. XXXXX v sume 0,5 Eur za 1 m² a parciel č. XXXXX I. XXXXX, ktoré boli prevádzané za nižšiu sumu ako je 0,5 Eur za 1 m². Namietal ďalej rozhodnutie o náhrade trov konania, kedy súd prvej inštancie nepriznaním náhrady trov konania žalobcovi rozhodol v rozpore s princípom právnej istoty a v rozpore s princípom legitímnych očakávaní žalobcu. Súd nezohľadnil to, že žalobca písomne a v dostatočnom časovom predstihu pred podaním žaloby vyzval žalovaného na vyriešenie situácie mimosúdne, poskytol žalovanému na mimosúdne riešenie veci dostatočnú časovú lehotu, žalovaný ani po podaní žaloby nemal záujem danú vec mimosúdne uzavrieť, žalovaný neakceptoval predložený znalecký posudok, a preto z dôvodu postoja žalovaného mal žalobca náklady na právne zastupovanie v pojednávanej veci. Poukázal pritom na nález ústavného súdu I. ÚS 263/2016, kedy by bolo v rozpore s ochrannou funkciou civilného procesného práva pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry účastníka spôsobené len tým, že bol donútený dôvodne hájiť svoje práva. Žiadal preto aby Krajský súd ako súd odvolací rozhodol tak, že zruší podielové spoluvlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam. Tieto prikáže do výlučného vlastníctva žalobcu a zaviazá žalobcu zaplatiť Slovenskému pozemkovému fondu celkovú náhradu za dané nehnuteľnosti vo výške 147,89 Eur s tým, že žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, prípadne alternatívne žiadal zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie.

5. Žalovaný podal k podanému odvolaniu písomné vyjadrenie, v rámci ktorého uviedol, že Slovenský pozemkový fond ako zástupca žalovaných sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom prvostupňového súdu a jeho závermi, ku ktorým dospel, a ktoré sú obsiahnuté v odôvodnení rozsudku. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na to, že rozsudok považuje za vecne správny v celom rozsahu a s ním sa stotožňuje ako aj s jeho výrokovou časťou a právnym názorom súdu a skutočnosťami obsiahnutými v odôvodnení, navrhuje odvolaciemu súdu aby napadnutý rozsudok potvrdil.

6. Žalobca podal k vyjadreniu písomné vyjadrenie, v rámci ktorého uviedol, že zotrváva na argumentácií, ktorú uviedol v konaní pred súdom prvej inštancie. Uviedol, že pri určení výšky sumy náhrady za spoluvlastnícke podiely pre žalovaných mal a má súd vychádzať zo znaleckého posudku, ktorý predstavuje jediný exaktný a právne relevantný spôsob určenia sumy náhrady. V prípade ak sa súd s týmto spôsobom určenia náhrady nestotožnil, zdôraznil, že súd prvej inštancie mal pri určení sumy náhrady vychádzať zo sumy, podľa kúpnej zmluvy žalobcu, avšak určenej správne a to spriemerovaním kúpnej ceny za parc. č. XXXXX v sume 0,5 Eur za m² a parciel č. XXXXX I. XXXXX, ktoré boli prevádzané za nižšiu sumu ako 0,5 Eur za m². Žiadal preto, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a zaviazal žalobcu zaplatiť Slovenskému pozemkovému fondu sumu 147,89 Eur a zároveň rozhodne tak, že žalobca má právo na náhradu trov ako prvostupňového tak aj odvolacieho konania.

7. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 378 a nasledujúcich CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP z týchto dôvodov.

8. Jedinou spornou otázkou konania bola výška náhrady za spoluvlastnícky podiel žalovaných, ktorej nesprávne vyriešenie zo strany súdu prvej inštancie namietal žalobca vo svojom odvolaní. Nesúhlasil s tým ako sa súd prvej inštancie vysporiadal so súkromným znaleckým posudkom predloženým žalobcom. Podľa tohto znaleckého posudku bola hodnota predmetných poľnohospodárskych pozemkov určená sumou 0,22 Eur za 1 m². Súd prvej inštancie v prejednávanej veci však vychádzal z kúpnej zmluvy, na základe ktorej nadobudol spoluvlastnícky podiel k predmetným nehnuteľnostiam práve žalobca od iného podielového spoluvlastníka, pričom sa jedná o tie isté nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto sporu, pričom kúpna cena za tieto nehnuteľnosti predstavovala sumu 0,50 Eur za 1 m² a z tejto sumy potom súd prvej inštancie vychádzal pri výplate ostatných podielových spoluvlastníkov.

9. Faktom je, že znalecký posudok je len jedným z viacerých dôkazov, na základe ktorého možno zistiť primeranú náhradu za vyporiadavaný podiel. S prihliadnutím na ustanovenie § 209 ods. 1, 2 CSP je zrejmé, že pri splnení stanovených náležitostí je súkromný znalecký posudok rovnocenný znaleckému posudku znalca stanoveného súdom. Súd prvej inštancie pri stanovení výplaty vychádzal zo stanoviska Najvyššieho súdu SR sp. zn. Cpj/30/97. Primeranú náhradu je treba chápať ako hodnotový ekvivalent vyjadrený v peniazoch umožňujúci podľa miestnych podmienok obstaranie podobnej veci, aká bola predstavovaná podielom spoluvlastníka, ktorý bol prisúdený ostatným spoluvlastníkom. Faktom je, že znalec v prejednávanej veci vychádzal pri oceňovaní daných nehnuteľností a stanovení primeranej náhrady pri výplate z ceny stanovenej formou polohovej diferenciácie, pričom súd prvej inštancie z tohto posudku nevychádzal a vychádzal z kúpnej ceny za nehnuteľnosť, za ktorú získal samotný žalobca podiel v spornej nehnuteľnosti. Tento postup považuje odvolací súd za korektný a správny práve s prihliadnutím na tú skutočnosť, že je to práve žalobca, ktorý získal podiel na danej nehnuteľnosti od iného podielového spoluvlastníka za trhovú cenu, ktorú možno považovať s prihliadnutím na polohu danej nehnuteľnosti, spôsob využitia danej nehnuteľnosti za najobjektívnejšie kritérium pri stanovení hodnoty primeranej náhrady voči žalovaným, ktorých zastupuje Slovenský pozemkový fond. Preto sa v konečnom dôsledku odvolací súd stotožnil s vecne správnym a vyčerpávajúcim odôvodnením súdu prvej inštancie, na ktoré zároveň poukazuje. Faktom je, že ak boli na predmete vyporiadania v krátkej dobe vyporiadaním prevádzané spoluvlastnícke podiely, má cena takýchto predchádzajúcich prevodov spoluvlastníckych podielov vysokú výpovednú hodnotu, pretože umožňuje priamo nahliadnuť na relevantný trh. Pokiaľ teda žalobca akceptoval cenu nehnuteľností navrhnutú pôvodným spoluvlastníkom, tento aspekt je významne vypovedajúci o situácii na trhu, a zároveň je relevantným dôkazom na to, aby súd mohol stanoviť primeranú cenu náhrady za vyporiadanie podielu žalovaných 1/ - 5/ a stanovenie primeranej náhrady za cenu týchto podielov.

10. Pokiaľ žalobca poukazuje na iné rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 17Co/83/2020, v tomto smere odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že sa jedná o skutkovo odlišný právny spor, kde tomuto sporu nepredchádzal reálny predaj nehnuteľností tak, ako to bolo v tejto prejednávanej veci. Okrem toho, ani v tomto prípade odvolací súd neakceptoval závery súkromného znaleckého posudku predložené žalobcom a stanovil iným spôsobom hodnotu primeranej náhrady za vyporiadavaný v poľnohospodárskych nehnuteľnostiach v prospech žalovaného.

11. Okrem toho ako správne uviedol súd prvej inštancie vzhľadom na zásadu kontradiktórnosti konania a skutočnosť, že strany sporu na preukázanie všeobecnej ceny nehnuteľností nenavrhlí žiadne ďalšie novšie dôkazy. Vyhodnotil dôkazy predložené stranami sporu súd prvej inštancie tak, že kúpna cena za dané nehnuteľnosti, za ktorý svoj spoluvlastnícky podiel nadobudol samotný žalobca je cenou, ktoré najobjektívnejšie preukazuje skutočnosť, za akú cenu sa v danom mieste a čase nadobúdali porovnateľné nehnuteľnosti a s týmto záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

12. Ďalej sa odvolací súd zaoberal námietkami žalobcu vo vzťahu k rozhodnutiu súdu prvej inštancie o náhrade trov konania. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane sporu náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti musel alebo bude musieť zaplatiť, pričom ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred súdom. § 257 CSP umožňuje súdu výnimočne nepriznať náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa sú dôvodom pre nepriznanie náhrady trov konania a použitie tohto ustanovenia negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí súd aplikáciu daného ustanovenia zodpovedať osobitnými okolnosťami konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v povahe okolnostiach sporu, pričom súd musí brať do úvahy aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu ich nároku na súde.

13. Odvolací súd posúdením skutočností majúcich vplyv na rozhodnutie podľa § 257 CSP a rozhodnutie o nepriznaní nároku na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa vychádzajúc zo spisových podkladov predložených stranami a skutočností vyplývajúcich zo spisu dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti.

14. Žalobca sa svojím návrhom domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, kedy žalobca bol podielovým spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností so

žalovanými, ktorých z dôvodu, že ide o nezistených vlastníkov zastupoval podľa § 16 ods. 2 Zák. č. 180/95 Z.z. Slovenský pozemkový fond. Takéto zastúpenie nezistených vlastníkov je v zmysle uvedeného zákona zákonným zastúpením, a teda súd o takomto zastúpení nerozhoduje a so Slovenským pozemkovým fondom koná ako so zákonným zástupcom. Slovenský pozemkový fond teda sám nie je stranou v spore, ale iba zástupcom strany, teda ide o subjekt odlišný od samotnej strany. Slovenský pozemkový fond nie je spoluvlastníkom dotknutých nehnuteľností a nie je v konaní ani pasívne vecne legitímovaný, a teda nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti zodpovedajúcej právu žalobcu. V prípade, že by strana, ktorú Slovenský pozemkový fond zastupuje nebola v konaní úspešná, Slovenský pozemkový fond ako zástupca nemôže byť zaviazaný na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP. Podľa zásady vyjadrenej v § 255 ods. 1 CSP, pri rozhodovaní o náhrade trov konania a zásady úspechu sporu v predmetnom konaní by mal žalobca nárok na náhradu trov konania proti žalovanému, nakoľko bol v konaní plne úspešný. Ako uvádza odvolací súd vyššie, povinnosť nahradiť trovy konania by sa vzťahovala len na stranu v spore, a teda žalovaného ako nezisteného vlastníka a nie na Slovenský pozemkový fond ako zástupcu. Slovenský pozemkový fond je právnickou osobou zriadený zákonom a tiež v zmysle Zák.

č. 71/92 Zb. o súdnych poplatkoch. Žalovaný v predmetnom konaní osobne nekoná, a preto mu nemožno pričítať zavinenie za začatie konania, ani prípadný postoj v konaní. Skutočnosť, že zástupca žalovaného so žalobou v merite veci súhlasil a nebránil mu, pričom uskutočňoval úkony len v záujme žalovaných, skutočnosť, že zastupuje žalovaných zo zákona, nakoľko ide o nezistených vlastníkov ako aj osobitnú povahu subjektu nezisteného vlastníka a postavenie Slovenského pozemkového fondu v konaní ako vlastníka, nie strany, ktorá by mala osobný záujem na výsledku konania považuje odvolací súd za dôvody hodné osobitného zreteľa, aby žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd preto vzhľadom na uvedené zistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočných okolností, a preto rozsudok súdu prvej inštancie aj v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému nepriznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu trovy odvolacieho konania nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).